

haardere end Folk med store Indtægter, og som var steget stærkt under Krigen. Her var et Omraade, hvor der trængtes til en Reform, og man maatte haabe, at Skattekommissionen vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen. — *Beskæftigelsesforholdene* havde været ret gode i den senere Tid, men Arbejdsløsheden kunde forudses at ville stige igen hen paa Vinteren, og det maatte ikke glemmes, at Arbejdsfordelingen bevirkede, at mange mistede en Del af deres Indtægt. Desuden mærkede alle Arbejdere med lave Lønninger i høj Grad Tidens Tryk. Gifte Landarbejdere var saaledes meget daarligt stillet, og det var uforstaaeligt, at Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab havde afvist deres Krav om et beskedent *Dyrtidstillæg* paa 63 Øre pr. Dag. Ogsaa mange uden for Arbejderstanden var daarligt stillet. Det gjaldt bl. a. Tjenestemænd med lave Lønninger og mange Smaahandlende, der fik færre og færre Varer at handle med. Som Forholdene laa, havde man fundet det paakrævet at lægge Loft over Lønningerne, men til Gengæld maatte der ogsaa gribes stærkere ind over for *Prisstigningen*, end det hidtil var sket, saa at den helt standsedes, i hvert Fald for de Varers Vedkommende, der fremstilles her i Landet. Fra andre Sider lød der stadig Krav om højere Priser, undertiden ledsaget af halve eller hele Trusler om Strejke eller Omlægning af Produktionen. Taleren havde imidlertid med Tilfredshed bemærket, at Husmændene ikke stod bag ved Kravene om højere Priser paa Landbrugsprodukter, skønt mange Husmænd mærkede Tidens haarde Tryk. Der var ogsaa af Landmænd fra alle Partier blevet taget Afstand fra disse Krav. — Spørgsmaalet om *Landbrugets Arbejdskraft* skulde ikke løses ved Tvangslove. Vilde Landmændene sikre sig den fornødne Arbejdskraft, maatte der indføres rimelige Arbejdsforhold med fastere Stillinger og Boliger til de gifte Landarbejdere. Det kritiseredes saa ofte, at Byerne ikke gjorde tilstrækkeligt med Hensyn til Boligbyggeri, men hvorfor ikke vende en Del af Kritikken mod Landkommunerne, hvor der mange Steder var Mangel paa Boliger? Hvis Landkommunerne gjorde en Indsats her, vilde det i høj Grad bidrage til at hindre Tilflytningen til Byerne og til at skaffe Landbruget den fornødne Arbejdskraft. — Taleren takkede det tidligere Ministerium for, hvad det havde udrettet til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden saavel som paa andre Omraader, og han beklagede, at det stedfundne *Regeringsskifte* havde været nødvendigt. Han fandt det imidlertid glædeligt, at den nye Regering vilde fortsætte den hidtil førte Politik, og tilsagde sit Partis fulde Støtte hertil. Socialdemokratiet forstod helt og fuldt Nødvendigheden af et Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagen og alle ansvarlige Kredse i Folk-